

§. 6.

Neníli příčiny, aby se výpověď z povinnosti úřadu vracela, budiž duplikát žádosti, kterou se výpověď dává nebo přepis protokolu straně druhé dodán a jí uloženo, aby v osmi dnech obrany proti výpovědi, chceli jí odporovati, buď písemně podala aneb ústně předložila, sice, minulali by lhůta tato, obraně by se již místa nedalo a výpověď platnosti by nabyla.

Pro obmeškání této lhůty obmeškalého k předešlému způsobu navracovati, není dovoleno.

§. 7.

Kdo chce dáti výpověď, má se s ní k soudu v takový čas obrátiti, aby se ještě v pravý čas dodati mohla; dodání takové má se neprodleně vykonati.

Pakli by přes to přes všechno výpověď teprv byla dodána, když lhůta v §. 2. lit. a) a b) vyměřená již prošla, má výpověď nicméně plnou platnost, jestliže strana druhá obran svých proti ní ve lhůtě k tomu položené nepodá.

§. 8.

Výpověď dodati se má tomu, komu se dává, a nebylli by přítomen aneb nemohlli býti nalezen, dodati se má jeho zřízenému plnomocníkovi, anebo nebyloli by takového plnomocníka, tomu, kdo má v jeho jméně dohled k věci najaté.

Nemohlli by služebník soudní žádné z osob těchto výpovědi k vlastním rukoum dodati, má ji ihned u přítomnosti lidí domácích, jsouli tu kteří, aneb u přítomnosti dvou svědků uvnitř bytu, aneb bylli by byt zamčen, zevnitř u vchodu přibiti, na příčiny, proč ten, jehož se týče, přítomen není a brzoli se vrátí, se výtati, a soudu o tom písemnou zprávu podati.

Když se výpověď přibije, platí to tak, jako by byla dodána; toliko se má nepřítomnému zároveň kurator zříditi, přepis výpovědi jemu dodati a oznámiti mu, že dodání přibitím bylo vykonáno.

Lhůta, k předložení obran proti výpovědi vyměřená, počítána buď v této případnosti od toho dne, kterého bylo kuratorovi oznámeno, že jest za kuratora ustanoven.